

ข้อคิดยามเช้า วันพุธ ที่ 4 พฤศจิกายน ค.ศ.2015

ประชาชนได้ติดตามพระเยซูเจ้าไป

เพราะพวกเขาได้เห็น
กิจการและอัศจรรย์ต่าง ๆ
ที่พระองค์ได้ทรงกระทำ
หรือคงได้ยินเรื่องราว
และชื่อเสียงของพระองค์
แต่ยังไม่เข้าใจความหมาย
ของการเป็นศิษย์ที่แท้จริง
ของพระองค์ พระองค์จึง

**“ทรงหันพระพักตร์
มาตรัสกับเขาทั้งหลาย”**

(ลก 14:25)

เพื่ออธิบายให้พวกเขา
เข้าใจอย่างชัดเจนว่า
อะไรคือสิ่งที่พวกเขาต้องทำ
ถ้าพวกเขาต้องการติดตามพระองค์

**“ถ้าผู้ใดติดตามเราโดยไม่รักเรามากกว่าบิดามารดา ภรรยา บุตร พี่น้องชายหญิง
และแม้กระทั่งชีวิตของตนเองผู้นั้นเป็นศิษย์ของเราไม่ได้”**

(ลก 14:26)

พระเยซูเจ้าต้องเป็นที่หนึ่งในใจศิษย์ของพระองค์เสมอ พระองค์ต้องสำคัญกว่าทุกคน พระองค์ไม่ได้บอกให้
เราทอดทิ้งพวกเขาเหล่านั้น แต่ต้องอุทิศตนทั้งครบให้กับพันธกิจที่กำลังรอคอยอยู่

“ผู้ใดไม่แบกกางเขนของตนและติดตามเราผู้นั้นเป็นศิษย์ของเราไม่ได้เช่นเดียวกัน” (ลก 14:26)

วิถีทางที่พระองค์ให้ศิษย์ติดตามนั้นเป็นวิถีทางแห่งความรอดพ้นแต่การเป็นศิษย์ของพระองค์ไม่ใช่เรื่องง่าย
วิถีทางของพระองค์เป็นวิถีทางแห่งกางเขนซึ่งหมายถึงอุปสรรค ปัญหา และความทุกข์ยากลำบากทุกชนิดศิษย์ของ
พระองค์ต้องพร้อมที่จะเผชิญหน้ากับสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ด้วยความเต็มใจและด้วยความยินดี พร้อมทั้งจะมีส่วนใน
พระพรมานของพระเยซูเจ้าไม่ว่าจะเป็นฝ่ายกายหรือฝ่ายจิตใจโดยการยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นกับชีวิตของตนในแต่ละวัน
ด้วยสายตาแห่งความเชื่อ พระองค์ทรงสรุปว่า

“ทุกท่านที่ไม่ยอมสละทุกสิ่งที่ตนมีอยู่ ก็เป็นศิษย์ของเราไม่ได้” (ลก 14:33)

พระเยซูเจ้าไม่เพียงสำคัญว่าทุกคนเท่านั้น แต่ต้องสำคัญว่าทุกสิ่งทุกอย่างด้วยใครก็ตามที่ตัดสินใจติดตามพระองค์ในวิถีทางพิเศษ เขาต้องพร้อมจะตัดใจจากทุกสิ่งที่มีและเขาเป็น ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินเงินทอง ตำแหน่งชื่อเสียงเกียรติยศ และความสุขทุกอย่างฝ่ายโลกนี้ การไม่ยึดติดกับสิ่งเหล่านี้จะทำให้เขาเป็นอิสระมากขึ้น สามารถอุทิศตนทั้งครบให้กับการรับใช้พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิผล

**ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน
พระสังฆราชยอแซฟ ลือชัย ฐาตุวิสัย
ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี**